

eller med det andet Ministerium her i Landet. Jeg haaber stadigt, at vi en Gang virkelig skulle faa et konservativt Parti, thi jeg tror at kunne sige med en vis Sandhed, at vi aldrig have haft noget konservativt Parti her i Landet. De nationalliberale vare sandelig ikke konservative, og jeg tror, at det gamle Parti, jeg hørte til i mange Aar, heller ikke var konservativt. Det kaldte sig saaledes, der var konservative Klubber o. s. v., men den Konservatisme, der var inden for Højre, var i Grunden ikke stor, og de valgte Repræsentanter for Højre vare dels Mænd, der vare valgte i Byerne af Arbejderne, og dels Landborepræsentanter, som vare valgte de Steder, hvor man havde formaaet Husmænd til ved Agitation at gaa imod Gaardmændene. Det var ingenlunde nogen solid Basis for Konservatismen, men jeg ønsker og haaber, at vi efterhaanden maa faa et virkelig konservativt Parti, jeg tror, det vil være til Lykke for hele Landet og for de fleste Regeringer. Jeg vil i alt Fald gøre og har altid gjort alt, hvad jeg formaaede i saa Henseende. Men jeg maa tilstaa, at jeg er bleven noget skuffet, og der er sikkert ikke saa faa af os, der ere blevne det. Vi haabede, at naar en Gang det Ønske blev opfyldt, at Hans Majestæt Kongen vilde tage et Venstreministerium, skulde en Del af vor Bondestand sige: Nu ere vi tilfredse og takke, for nu have vi faaet det, vi vilde have, nu skulle vi ikke videre i socialistisk og radikal Retning, men det modsatte er desværre blevet Tilfældet, og der mærkes ikke — jeg har i alt Fald ikke mærket det — store Forandringer i saa Henseende. De gaa endnu Haand i Haand og Arm i Arm med de samme radikale og Socialister. Jeg kan ikke forstaa, at almindelige Gaardmænd og Landboere kunne være med hertil. Derfor er det mit Haab, det eneste, jeg endnu har, at der virkelig her i Landstinget og ude omkring i Landet skulde kunne dannes et Centrumsparti, bestaaende af Medlemmer baade af Højre og Venstre. Det er muligt, at de yderliggaaende, de egentlige Salonradikalere i Kjøbenhavn og de yderliggaaende Højremænd ikke ville gaa ind i et saadant Parti, men jeg vilde dog ønske, at det kunde blive dannet og komme til at omfatte alle dem, der skulle og bør danne Kærnen i det konservative Parti.

Johnsen: Der er et enkelt Punkt vedrørende den højtærede Landbrugsmini-

sters Budget, hvorom jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger. Medens der i en lang Aarrække hvert Aar paa Finansloven under Kontoen til Træplantning i vestjydske Amter har været indbefattet et Beløb til Erhvervelse af Klitarealer til Træplantning, findes der ikke paa dette Finanslovsforslag medtaget noget tilsvarende Beløb, hvad der fremgaar af Anmærkningerne til Lovforslaget. Grunden hertil er mig ikke nøje bekendt. Men for saa vidt det skulde være den, at man maatte paa-tænke at standse med Erhvervelsen af saadanne Arealer til Træplantning, vilde jeg meget beklage det og ikke anse det for rigtigt. Og selv om Grunden muligt kun skulde være den, at man maatte ønske at komme noget videre frem med Træplantningen af de allerede erhvervede Arealer, inden der købes ny, vilde jeg dog anse det heldigst og rettest, at der aarlig paa Finansloven optoges et passende Beløb til Erhvervelse af Klitarealer, for at den paagældende Kontos Beløb derved kunde blive nogenlunde konstant. Anvendes Beløbet saa ikke i det paagældende Aar, vilde det kunde overføres til det følgende, da det jo er muligt, at der ikke i Aarets Løb tilbydes Arealer til en rimelig Pris. Jeg gaar nemlig ud fra, at Maalet med Træplantningen i Klitterne maa være Tilvejebringelsen af et Skovbælte langs den jydske Vestkyst overalt, hvor der er Mulighed for at Trær kunne gro i det Øjemed foruden med Sikkerhed at kunne beherske Sandflugten tillige og navnlig at danne et Værn mod den skarpe Vestenvind og Havgusen, der udøver en i høj Grad skadelig og hemmende Indflydelse paa Vegetationen, og bevirker, at de vestjydske Jorder give et langt ringere Udbytte, end de vilde være i Stand til, hvis der var tilstrækkelig Beskyttelse ved et Læbælte langs Vestkysten, i Forbindelse med Smaaplantninger inde i Landet. Dette viser sig tydeligt nok ved en Sammenligning med Jorder af ikke bedre Beskaffenhed i andre mere beskyttede Egne. Ligesom Staten søger at værne Landet mod Havets Fremtrængen ved Anlæg af Høfder og lignende, og imod Sandflugten ved at dæmpe Flyvesandet, saaledes er der ogsaa god Grund for Staten til at søge at skærme de mest udsatte Dele af Landet mod den skadelige Virkning af Vestenvinden og de saltagtige Taager, naar det kan ske for en rimelig Bekostning, der staar i Forhold til Nyttens i Nutid og Fremtid, hvad jeg mener her er Tilfældet, og der havde heller ikke været god Mening i de allerede i ret be-